

DECIZIA nr. 736/07.10.2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC MR SRL,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. a/c

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii - Serviciul evidenta analitica pe platitori contribuabili mijlocii cu adresa inregistrata sub nr. a/x completata cu adresa inregistrata sub nr. a/b, cu privire la contestatia formulata de **SC MRS RL**, CUI, cu sediul in Bucuresti, sector 1,

Obiectul contestatiei, inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. a, completata cu adresa sub nr. s, completata prin adresa inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. d, il constituie Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/d, comunicata societatii sub semnatura de primire in data de 27.04.2015, prin care s-au stabilit in sarcina acesteia accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma totala de **x lei**.

Avand in vedere dispozitiile prevazute de art.205 alin. (1), art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC MR SRL**.

I. Prin adresa inregistrata D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr. a/c, SC MRSRL a formulat contestatie impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/d, prin care s-a stabilit in sarcina acesteia obligatia de plata a sumei de x lei reprezentand dobanda si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoare adaugata in suma de y lei si impozitului pe constructii in suma de z lei.

Prin decizia de impunere nr. FD au fost stabilite obligatii de plata suplimentare in valoare totala de w lei reprezentand TVA colectata suplimentar, precum si obligatii de plata accesorii in valoare totala de r lei reprezentand dobanzi/majorari si penalitati de intarziere, calculate pana la data de 25.02.2014.

Societatea sustine ca accesoriile in suma de o lei se refera la TVA de plata in suma de p lei si nu la suma de l lei asa cum eronat se precizeaza in actul administrativ fiscal. Astfel, s-au comis erori in ceea ce priveste aplicarea prevederilor OG nr. 92/2003 cat si modul de calcul al obligatiilor fiscale accesorii.

Societatea sustine ca accesoriile calculate provin din obligatii de plata suplimentare aferente declaratiei 300 din data 17.03.2015, dar nu retine sa fi facut aceasta perioada obiectul vreunei inspectii fiscale, motiv pentru care nu intelege care este obiectul actului administrativ fiscal si nici motivele de fapt. In cadrul deciziei nu se precizeaza clar obiectul actului administrativ fiscal si nici nu descrie in mod expres motivele de fapt pentru care a fost emis acest act administrativ fiscal, ceea ce reprezinta o incalcare a prevederilor art. 43, alin. 2, litera d) si e) din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, ceea ce, conform prevederilor art. 46 din acelasi act normativ, atrage nulitatea acestui act.

Stabilirea obligatiilor de plata accesorii pot fi calculate doar asupra unor obligatii fiscale prevazute la art. 22 din OG nr. 92/2003 si doar din momentul in care acestea s-au nascut.

Au fost calculate penalitati de 0,2%/zi pentru intreaga suma de w lei fara sa se tina cont ca cea mai mare parte din suma era scadenta la plata inainte de 1.07.2013 si in consecinta nu se poate aplica cota de 2%.

In concluzie, tinand cont ca nu exista o baza de calcul legala pentru obligatiile fiscale accesorii suplimentare calculate, SC MR SRL solicita anulara Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/d.

II. Prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/d, organele fiscale au stabilit in sarcina contestatarei obligatii fiscale accesorii contestate in suma de x lei cu titlu de accesorii calculate pentru taxa pe valoare adaugata in suma de y lei si pentru impozitului pe constructii in suma de z lei aferente perioadei 25.10.2013-27.04.2015.

III. Luand in considerare motivele invocate de contestatara, documentele existente la dosarul contestatiei, sustinerile organului de administrare fiscala, precum si actele normative in vigoare, se retin urmatoarele:

3.1. Referitor la aspectele procedurale invocate de societate

Cauza supusa solutionarii pentru acest capat de cerere este daca Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. a/d a fost emisa de organele fiscale teritoriale cu respectarea prevederilor legale in vigoare.

In fapt, Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii a emis Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. a/d, comunicata sub semnatura de primire in data de 27.04.2015.

Prin contestatia formulata contribuabila invoca nerespectarea prevederilor legale in vigoare pe motiv ca in cadrul deciziei nu se precizeaza clar obiectul actului administrativ fiscal si nici nu descrie in mod expres motivele de fapt pentru care a fost emis acest act administrativ fiscal, ceea ce reprezinta o incalcare a prevederilor art. 43, alin. 2, litera d) si e) din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, ceea ce, conform prevederilor art. 46 din acelasi act normativ, atrage nulitatea acestui act.

In drept, in speta sunt aplicabile prevederile prevazute la art. 43 din Codul de procedura fiscala care stipuleaza urmatoarele:

Art. 43 – (1) Actul administrativ fiscal se emite numai în formă scrisă.

(2) Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente:

a) denumirea organului fiscal emitent;

b) data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;

c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei împuternicite de contribuabil, după caz;

d) obiectul actului administrativ fiscal;

e) motivele de fapt; (...)

(3) Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) prin intermediul mijloacelor informatice este valabil și în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, și ștampila organului emitent, dacă îndeplinește cerințele legale aplicabile în materie.

(4) Prin ordin al ministrului economiei și finanțelor se stabilesc categoriile de acte administrative care se emit în condițiile alin. (3).

“Art 46 – Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu.”

Fata de prevederile legale sus citate, rezulta ca o decizie de impunere este emisa prin intermediul mijloacelor informatice, valabile fara semnatura si stampila si trebuie sa indeplineasca anumite criterii indetificate prin art. 43 din Codul de procedura fiscala. Lipsa unuia din elementele prevazute la art. 46 atrage nulitatea actului administrativ fiscal.

In ceea ce priveste motivarea contestatarei conform caruia actul atacat nu contine obiectul actului administrativ fiscal si motive de fapt nu pot fi sustinute favorabil in sustinerea cauzei tinand cont de urmatoarele:

- in decizia contestata se precizeaza *“obiectul actului administrativ fiscal”* respectiv: obligatia fiscala pentru care s-au calculat dobanzi de intarziere, perioada pentru care au fost calculate dobanzi de intarziere, numarul de zile de intarziere, cota legala si suma de plata rezultata din calcul. Astfel, la obiectul contestatiei sunt mentionate impozitele pentru care au fost calculate accesorii, iar in anexa la decizie la „documentul prin care s-a individualizat suma de plata” sunt trecute declaratiile fiscale prin care au fost declarate debitele pentru care s-au calculat accesorii, la rubrica „suma debit” sunt trecute debitele la care s-au calculat accesorii, debite inscrise in declaratii si perioada pentru care au fost calculate accesoriile stabilite;

- la „motive de fapt” este in scris faptul ca „pentru plata cu intarziere a impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor venituri ale bugetului general consolidat s-au calculat urmatoarele accesorii”.

Fata de cele precizate, rezulta ca aspectele procedurale invocate de societate, in baza carora solicita anularea deciziei contestate nu au sustinere legala.

Pe cale de consecinta, Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. a/d, emisa prin intermediul prin intermediul mijloacelor informative, indeplineste cerintele legale aplicabile actelor administrative, motiv pentru care urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia pentru acest capat de cerere.

3.2. Referitor la accesoriile stabilite in suma de y lei pentru taxa pe valoare adaugata

Cauza supusa solutionarii este daca contestatara datoreaza accesorii in suma de y lei, in conditiile in care obligatiile de plata se achita la termenele stabilite prin decizii de impunere sau declaratii fiscale.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/d, organele fiscale au stabilit in sarcina SC MR SRL accesorii aferente taxei pe valoare adaugata in suma de y lei pentru perioada 25.10.2013-27.04.2015.

Din anexa la decizie reiese ca accesoriile au fost calculate pentru debitele stabilite prin decizia de impunere nr. FD si pentru debitele stabilite prin decontul de TVA nr.

Prin declaratia 300 nr. societatea a declarat un debit de plata in suma de k lei cu scadenta in data de 25.03.2015, pentru care organul fiscal a stabilit accesorii in suma de f lei pentru perioada 25.03.2015-27.04.2015.

Prin decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoanele juridice nr. FD au fost stabilite debite suplimentare de plata, astfel:

- in suma de p lei pentru perioada 01.12.2009-31.08.2013, pentru care s-au calculat accesorii pana la data de 25.10.2013;

- in suma de l lei pentru perioada 01.09.2013-31.12.2013, pentru care s-au calculat accesorii pana la data de 25.02.2014.

Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoanele juridice nr. FD a fost comunicata societatii in data de 17.03.2015.

Organul fiscal a calculat accesorii pentru decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoanele juridice nr. FD in suma totala de h lei incepand cu data de 25.10.2013 pana la 27.04.2015.

Ca urmare adresei de reglarea situatiei fiscale a societatii, Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii a efectuat o analiza si a constatat ca pentru debitele de l lei si j lei, stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr. FD emisa de inspectia fiscala au fost calculate penalitati de intarziere in suma de g lei si j lei. Prin decizia de calcul accesorii nr. a/d s-au instituit suplimentar penalitati de t lei pentru aceleasi debite. Astfel, a aplicat prevederile OMFP nr. 2144/2008 pentru aprobarea Instructiunilor privind organizarea sistemului de administrare a creantelor fiscale, cuprinse in cap. III.1.2.2.5. Procedura de corectie in cazul depunerii cu intarziere a declaratiilor fiscale si a deconturilor de TVA:

*„Pentru a nu denatura evidența fiscală și situațiile fiscale raportate anterior depistării erorilor materiale, **constând în prelucrarea eronată de către organul fiscal a declarațiilor/deconturilor de taxă pe valoarea adăugată depuse cu întârziere, recalcularea obligațiilor fiscale accesorii se face, utilizând procedura de simulare. În această situație, în evidența fiscală se introduc diferențele rezultate, atât pentru obligația principală cât și pentru accesorii.**”*

In urma procedurii de “simulare” Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii a recalculat accesoriile aferente TVA fiind emisa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/c, prin care se anuleaza accesoriile calculate prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/d in suma de **y lei**.

In drept, art.205 alin.(1) si art.206 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, precizeaza:

*“**Art.205** -(1) Împotriva titlului de creanta, precum si împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestatie potrivit legii. Contestatia este o cale administrativa de atac si nu înlatura dreptul la actiune al celui care se considera lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.*

(2) Este îndreptatit la contestatie numai cel care considera ca a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”

*„**Art.206** -(2) Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si masurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanta sau în actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”*

De asemenea **art.213** din Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“(1) In solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face in raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face in limitele sesizarii.

In speta, sunt aplicabile si Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014, care la pct. 11.1. prevad:

“Contestatia poate fi respinsa ca:

a)...b)

***c) fiind fara obiect, în situatia în care sumele si masurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat**”.*

Potrivit dispozitiilor legale mai sus invocate obiectul contestatiei il constituie numai sumele inscrise in titlul de creanta contestat.

Din analiza fisei sintetice pe platitor, a documentelor depuse la dosarul cauzei si a prevederilor legale prezentate mai sus rezulta urmatoarele:

- prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/d, organele fiscale au stabilit in sarcina SC MR SRL accesorii aferente taxei pe valoare adaugata in suma de x lei pentru perioada 25.10.2013-27.04.2015;

- baza de calcul a accesoriilor o constituie obligatiile de plata stabilite prin Declaratia cod 300 nr. si obligatiile de plata principale inregistrate în fisa de evidenta pe platitor conform deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoanele juridice nr. FD prin care au fost calculate accesorii la TVA stabilita suplimentar pentru perioada 25.10.2013-27.04.2015;

- societatea a declarat un debit de plata in suma de x lei prin declaratia 300 nr. cu scadenta in data de 25.03.2015, pentru care organul fiscal a stabilit accesorii in suma de d lei pentru perioada 25.03.2015-27.04.2015;

- in data de 17.03.2015 organul fiscal de inspectie fiscala a comunicat societatii decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoanele juridice nr. FD prin care au fost stabilite debite suplimentare de plata astfel:

- in suma de p lei pentru perioada 01.12.2009-31.08.2013, pentru care s-au calculat accesorii pana la data de 25.10.2013;

- in suma de l lei pentru perioada 01.09.2013-31.12.2013, pentru care s-au calculat accesorii pana la data de 25.02.2014;

- societatea a achitat suma de x lei in data de 25.03.2015 care a stins partial obligatiile de plata reprezentand debitul stabilit suplimentar stabilit prin decizia nr. FD, deoarece vechimea se stabileste in temeiul art. 115, alin (2), lit. b), Cod procedura fiscala;

- in data de 17.04.2015 societatea a achitat suma de x lei;

- organul fiscal a procedat la analizarea datelor existente in fisa sintetica pe platitori, precum si a deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala pentru persoanele juridice nr. FD prin care au fost calculate accesorii la TVA stabilita suplimentar pentru perioada 25.10.2013-27.04.2015, rezultand ca prin decizia de calcul accesorii contestata s-au calculat suplimentar penalitati in suma de y lei pentru aceleasi debite.

Prin emiterea deciziei de impunere nr. a/d organul fiscal a corectat accesorii in suma de x lei calculate prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. a/d, in sensul anularii acestora.

Tinand seama ca organul fiscal a corectat Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii aferente obligatiilor fiscale nr. a/d anuland accesoriile in suma de **x lei** prin emiterea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. a/d, contestatia societatii urmeaza a se respinge in parte ca ramasa fara obiect pentru aceasta suma.

Tinand cont ca societatea nu a efectuat plata aferenta obligatiei fiscale stabilite suplimentar prin decizia de impunere nr. FD, platile efectuate de contestatara pentru TVA au stins in ordinea vechimii prevazuta de Codul de procedura fiscala, obligatiile de plata stabilite suplimentar la taxa pe valoare adaugata.

Diferenta in suma de y lei reprezentand accesorii TVA raman ca obligatii de plata datorate de societate.

In speta sunt incidente prevederile art. 22, art. 111, art. 115, art. 119, art. 120 si art. 120¹, din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

"Art. 22 - Prin obligatii fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

[...] c) obligația de a plăti la termenele legale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligația de a plăti dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii;"

"Art. 111 - (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

(2) Pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 - 15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare."

Art.115 – "(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabilește astfel:

a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;"

b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum și pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil."

"Art. 119. – (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen **dobânzi și penalități de întârziere".**

"Art. 120. – (1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv".

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

"Art. 120¹ - (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. [...]"

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta ca dobanzile si penalitatile de intarziere se datoreaza pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata stabilite suplimentar incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv. Platile efectuate in contul obligatiilor fiscale sting obligatiile asa cum au fost stabilite, in ordinea vechimii. Accesoriile se datoreaza pentru neachitarea la termen a obligatiilor fata de bugetul general consolidat, ca o masura accesorie in raport cu debitul principal, de la data scadentei si pana la data achitarii efective.

Referitor la afirmatia societatii cu privire la faptul ca nu retine ca declaratia 300 scadenta la 25.03.2015 sa fi facut obiectul vreunei inspectii fiscale, nu poate fi retinuta favorabil in solutionarea cauzei deoarece decizia atacata cuprinde accesoriile stabilite pentru neplata la scadenta a debitelor **stabilite ori declarate** si tinanad cont ca societatea nu a efectuat plata aferenta obligatiei fiscale stabilite suplimentar prin decizia de impunere nr. FD, platile efectuate de contestatara la TVA in data de 25.03.2015 au stins in ordinea

vechimei obligatiile de plata stabilite suplimentar in conformitate cu prevederile de Codul de procedura fiscala.

Cu privire la sustinerea societatii in anexele atasate la contestatie in legatura cu faptul ca avea obligatii de plata suplimentare cumulate, generate de TVA colectata in valoare de w lei stabilita suplimentar de inspectia fiscala doar in luna ianuarie si februarie 2014 este vadit neintemeiata tinand cont de urmatoarele:

- deconturile cu optiune de rambursare ulterioare datei de 31.12.2013 au compensat declaratiile cu debite de plata declarate de societate pentru lunile iunie, august, septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie 2014 si ianuarie 2015, acestea intrand in ordinea de stingere la data scadentei conform deconturilor depuse;

- suma de w lei nu putea intra in ordinea de stingere cu TVA din deconturile de rambursare ulterior datei de 31.12.2013 intrucat aceasta suma a intrat in ordinea de stingere la data comunicarii diferentei stabilite de inspectia fiscala, respectiv 17.03.2015, cand sumele din deconturile cu optiune de rambursare stinsesera deja obligatiile de plata declarate de societate conform celor precizate anterior.

Fata de cele prezentate, contestatia formulata de SC MR SRL impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/d, urmeaza sa fie respinsa in parte ca neintemeiata pentru accesoriile stabilite pentru taxa pe valoare adaugata in suma de x lei.

3.3 Referitor la accesoriile stabilite in suma de z lei pentru impozitul pe constructii

Cauza supusa solutionarii este daca Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti, prin Serviciul solutionare contestatii se poate pronunta pe fond asupra acestui capat de cerere, in conditiile in care contestatara nu prezinta motivele de fapt si de drept pe care isi intemeiaza contestatia.

In fapt, prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/d, comunicata societatii sub semnatura de primire in data de 27.04.2015, prin care s-au stabilit in sarcina acesteia accesorii aferente impozitului pe constructii in suma de z lei.

Prin contestatia formulata, contestatara nu a prezentat motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza acest capat de cerere.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) si art. 213 alin. (5) din Codul de procedura fiscala, republicat:

"Art. 206 - (1) Contestatia se formuleaza în scris si va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestatiei;

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiaza;

e) semnatura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum si stampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calitatii de împuternicit al contestatorului, persoana fizica sau juridica, se face potrivit legii."

"Art. 213 - (5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei. "

De asemenea, pct. 2.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 2906/2014:

"2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv. "

Se retine ca prin contestatia formulata, contestatara nu a prezentat motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza acest capat de cerere.

Din dispozițiile legale citate mai sus, rezulta ca in contestatie contestatara trebuie sa mentioneze atat motivele de fapt cat si de drept, precum si dovezile pe care se intemeiaza acestea, in caz contrar contestatia urmand a fi respinsa ca nemotivata, in ceea ce priveste suma de z lei reprezentand impozit pe constructii, contestatara nu a depus niciun document in sustinerea propriei cauze si nu a invocat niciun articol de lege in apararea sa.

Totodata, prin Decizia nr. 3250/2010 in dosarul nr. 935/57/2009, Inalta Curte de Casatie si Justitie retine in considerentele sale ca *"motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termen de 30 de zile în care se poate formula contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în același termen duce la respingerea contestației ca nemotivată."*

Prin urmare, avand in vedere cele de mai sus, precum si faptul ca desi contestatara se indreapta cu contestatia si impotriva sumei de z lei reprezentand accesorii aferente impozitului pe constructii, nu aduce motivatii bazate pe documente justificative si argumente privind starea de fapt si de drept prin care sa combata constatările organelor de inspectie fiscala si din care sa rezulte o situatie contrara fata de cea constatata de acestea, in temeiul art. 216 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, **se va respinge ca nemotivata** contestatia formulata de **SC MRSRL**, cu privire la acest capat de cerere.

Pentru considerentele aratate mai sus și în temeiul art. 22, art. 111, art. 115, art. 119, art. 120, art. 120¹ si art. 216 alin. (3) și alin. (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală republicată, pct. 11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr. 2.906/2014

DECIDE

1. Respinge contestatia formulata de **SC MR SRL** cu privire la nulitatea deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/d, emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii.

2. Respinge ca fiind ramasa fara obiect contestatia formulata de **SC MR SRL** in ceea ce priveste accesoriile in suma de **y lei** stabilite prin Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/d, emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii, intrucat aceste au fost revizuite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma corectiilor evidentei fiscale nr. 432061/22.09.2015.

3. Respinge ca neintemeiata contestatia formulata de doamna **SC MR SRL**, impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/d emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii, cu privire la accesoriile in suma de **x lei** aferente Taxei pe valoare adaugata.

4. Respinge ca nemotivata contestatia formulata de **SC MRSRL** impotriva Deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. a/d, pentru suma de **z lei** aferente impozitului pe constructii, emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Mijlocii.

Prezenta decizie este definitiva în sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Bucuresti.